

Άρετές καί πάθη

Ένα δώρο για την Πασχαλίνα

Στίς μεγάλες γιορτές -Χριστούγεννα καί Πάσχα- έσεϊς τά παιδιά ιδιαίτερα χαίρεστε. Γιατί; Έπειδή όλο καί κάποιο δώρο παίρνετε από τούς δικούς σας. Τώρα, μάλιστα, τό Πάσχα όλοι σας περιμένετε τήν όμορφη λαμπάδα.

Δώρα έχει νά μᾶς δώσει καί ό Χριστός, παιδιά, καί μάλιστα δώρα μοναδικά. Ποιά νά εἶναι τά δικά Του δώρα; Θέλω νά τά ανακαλύψετε μέσα από τήν ιστορία μας.

ΈΗ ιστορία μας

Χαρούμενη ζύπνησε ή Πασχαλίνα. **Εἶναι Πάσχα σήμερα κι όλος ό κόσμος χαίρεται**. Πώς νά μήν χαίρεται κι αυτή; Γιορτάζει κιόλας καί μαζί μέ τό «**Χριστός άνέστη**» περιμένει εϋχές καί για τή δική της γιορτή.

- Χρόνια πολλά, Πασχαλίνα μου, νά ζήσεις! τῆς εϋχήθηκε πρώτη ή μητέρα της, φιλώντας τη γλυκά. Έλα στήν αϋλή νά δεῖς καί τόν μπαμπά πού έβαλε τό άρνι στή σούβλα.

- Εϋχαριστώ, μαμά! Χριστός άνέστη! άπάντησε ή Πασχαλίνα καί βγήκε χαρούμενη έξω.

Καιρό είχε νά δεῖ αὐτή τήν εἰκόνα πού τόσο τῆς θυμίζει τά πρώτα της παιδικά χρόνια: ἀνθισμένη ἡ αὐλή καί τό ἀρνί νά ψήνεται στή σούβλα.

Πάντα τό ἀρνί τό ἔψηνε ὁ παππούς Ἀλέκος. Μαζευόντουσαν ὅλοι οἱ συγγενεῖς: τά συμπεθέρια καί οἱ οἰκογένειες τῶν θείων της. Τρώγανε **ἀγαπημένοι** καί ἡ Πασχαλίνα μέ τά ἀδέρφια καί τά ξαδέρφια της ἔπαιζαν ὅλη μέρα στήν ὁμορφη αὐλή τους. Τί ὠραία πού περνοῦσαν! Ἐδῶ καί τρία χρόνια, ὅμως, ἡ μητέρα της οὔτε νά τόν δεῖ δέν ἤθελε τόν παππού Ἀλέκο.

- «Χρόνια πολλά», Πασχαλίνα, ἄκουσε τή φωνή τοῦ πατέρα της, πού εἶχε ἤδη βάλει τή σούβλα στά κάρβουνα.

Εἶχαν καλεσμένους σήμερα δύο συναδέλφους τοῦ μπαμπᾶ ἀπό τή γειτονική πόλη μαζί μέ τίς οἰκογένειές τους. Κι ἔτσι, μετά ἀπό τρία χρόνια, θά τηροῦσαν ξανά τό ἔθιμο: ψητό ἀρνί στή σούβλα. Μόνο πού δέν θά ἔταν μαζί τους ὁ παππούς Ἀλέκος νά τό ψήσει.

- Εὐχαριστῶ, μπαμπά! Χριστός ἀνέστη! ἀπάντησε ἡ Πασχαλίνα καί βρέθηκε κοντά του. Τί μεγάλο ἀρνί! Θά σέ βοηθήσω κι ἐγώ στό γύρισμα. Μόνο νά μοῦ δείξεις.

- Θέλει, βέβαια, ὑπομονή, τῆς ἀπάντησε ἐκεῖνος.

- Μπαμπά..., κοντοστάθηκε ἡ Πασχαλίνα. Τό ψημένο ἀρνί μοῦ θυμίζει πάντα τόν παππού Ἀλέκο. Τί ὠραία πού τό σιγοέψηνε! Τί θά ἔλεγε, μπαμπά, νά τόν καλούσαμε σήμερα πού εἶναι Πάσχα -καί γιορτάζω κι ἐγώ- νά φάει μαζί μας; Νά μήν εἶναι μόνος του τέτοια μεγάλη μέρα! Θά σέ βοηθήσει κιόλας.

- Ἐγώ, ἀπάντησε ἀργά ὁ πατέρας της, τό ξέρεις, δέν ἔχω ἀντίρρηση. Πές το στή μαμά σου. Πατέρας της εἶναι ἐξάλλου.

- Σ' εὐχαριστῶ, μπαμπά! φώναξε ἡ Πασχαλίνα κι ἔτρεξε χαρούμενη πρὸς τό σπίτι.

Ἦκανε μέσα της, ὅπως καί τό βράδυ στήν Ἀνάσταση, μιά μυστική προσευχή: «Χριστέ μου, πού σήμερα ἀναστήθηκες, **κάνε τήν καρδιά τῆς μαμᾶς νά μαλακώσει**. Νά δεχτεῖ πάλι τόν παππού στό

σπίτι μας».

-Μαμά..., είπε διστακτικά ή Πασχαλίνα, δέν θά 'ταν ώραϊα σή-μερα νά καλούσαμε στό τραπέζι μας καί τόν παππού Άλέκο; Νά μήν εΐναι τέτοια μέρα μόνος του!

Σάν κεραυνός άντήχησε στ' αυτιά τής κυρίας Έλένης ή πρόταση τής κόρης της. Κούνησε τό κεφάλι της γιά νά διώξει τίς πικρές σκέψεις. Ό παππούς Άλέκος, ό πατέρας της... Ούτε νά τόν δεϊ δέν ήθελε έδω καί τρία χρόνια. Ζοϋσαν στό ίδιο χωριό, αλλά απέφευγε καί νά τόν συναντήσει. Έτσι άδικο πού τής εΐχε φερθεϊ...

Άπό τότε πού πέθανε ή μητέρα της, ανέλαβε αυτή τή φροντίδα του. Τοϋ μαγειρευε, τοϋ καθάριζε τό σπίτι, τόν εΐχε πάντα στήν έγνοια της. Κι εκείνος; Εκείνος, αντί νά τής αναγνωρίσει τόν κόπο καί τή φροντίδα της, τήν άδίκησε τόσο πολύ! Όλόκληρο διαμέρισμα στήν πόλη τό έγγραψε μόνο στόν άδελφό της. Άκοϋς εκεί; Τόν εΐχε πάρει τόν κ. Άλέκο στήν πόλη ό άδερφός καί ή νύφη της, δηθεν γιά νά μή μένει μόνος. Καί μόλις τόν κατάφεραν καί τούς έγγραψε τό διαμέρισμα, τόν έστειλαν πίσω στό χωριό. Τάχατες μεγάλωσαν τά παιδιά τους καί δέν χωροϋσε πιά ό παππούς στό διαμέρισμα. Καλά νά πάθει έτσι πού τά κατάφερε! Τόν παράτησαν έδω κι ούτε πού νοιάζονταν πιά γιά κείνον. Γιατί νά νοιασει ή ίδια; Τί κέρδισε πού τόν περιποιόταν τόσα χρόνια; Τουλάχιστον άς έγγραφε μισό-μισό τό διαμέρισμα στά δύο άδελφια, νά 'χει κι εκείνη έναν χωρο στήν πόλη γιά τά παιδιά της σάν γίνουν φοιτητές.

- Έ, μαμά, τί λές; τήν ζϋπνησε από τίς σκέψεις της ή Πασχαλίνα. Νά πάω νά τόν φωνάξω;

- Πώς σου ήρθε αυτή ή ιδέα; Έχουμε σήμερα ένα σωρό καλεσμένους, δέν μπορώ νά άσχοληθω μέ άλλα θέματα. Έλα τώρα νά μέ βοηθήσεις κι άσε τίς ιδέες.

- Μά σήμερα, μαμά, εΐναι Πάσχα. Σήμερα πού γιορτάζω θά χαρεϊ τόσο ό παππούς νά έρθει!

- Πασχαλίνα, μή μέ ζαλίζεις. Άρκετές έτοιμασίες έχω. Δές, πάνω

στό τραπέζι είναι τό δῶρο σου.

- **Τό καλύτερο δῶρο** γιά μένα θά εἶναι νά δῶ ζανά τόν παπού ἐδῶ στό σπίτι μας, ὅπως παλιά. Νά χαρεῖ κι αὐτός μαζί μας. Σέ παρακαλῶ, μαμά...

- Πασχαλίνα, αὐτό δέν γίνεται. Ξέρεις πολύ καλά πόσο μᾶς ἔχει ἀδικήσει ὁ παπούς!

- Ναί, μαμά, ὅμως τό βράδυ στήν Ἀνάσταση ὁ παπα-Ἀργύρης εἶπε πώς θά νιώσουμε **τή χαρά τῆς Ἀνάστασης μόνο ἂν ἔχουμε ἀγάπη στήν καρδιά καί συγχωρέσουμε αὐτούς πού μᾶς ἀδίκησαν ἢ μᾶς πίκραναν**. Τότε μόνο θά γιορτάσουμε ἀληθινά τό Πάσχα.

Ἐκλεισε γιά λίγο τά μάτια ἡ κ. Ἐλένη. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τά λόγια τοῦ ἱερέα τήν ἀπασχόλησαν κι ἐκείνη. Μέρης τώρα, καθώς σκεφτόταν τό πασχαλινό τραπέζι, τό ψημένο ἀρνί πού πάντα τό ετοίμαζε ὁ πατέρας της, πολλές φορές εἶχε ἀναστενάξει. Ἄραγε ἄξιζε γιά ἓνα διαμέρισμα νά ἔχει τόση πίκρα καί θυμό στήν καρδιά της;

- Σέ παρακαλῶ, μαμά, ἄς ἔρθει σήμερα ὁ παπούς! Θά χαρεῖ τόσο ὁ ἀναστημένος Χριστός μας, ἐπέμεινε ἡ Πασχαλίνα. Αὐτό τό δῶρο θέλω μόνο.

- Τέλος πάντων! εἶπε ἡ μητέρα της. Πρέπει πρῶτα νά συνηνοηθῶ μέ τόν πατέρα σου.

- Ὁ μπαμπάς μου εἶπε ὅτι δέν ἔχει ἀντίρρηση. Ἰσα-ἴσα θά τόν βοηθήσει ὁ παπούς στό ψήσιμο.

- Μπράβο! Ὅλα τά κανόνισες βλέπω ἐσύ! εἶπε μέ ἐκπληξη ἡ κ. Ἐλένη. Ὡραῖα, λοιπόν, πήγαινε καί κάλεσε τόν παπού νά ἔρθει, ἂν φυσικά τό θέλει.

- Θά ἔρθει, σίγουρα θά ἔρθει! φώναξε χαρούμενη ἡ Πασχαλίνα. Σ' εὐχαριστῶ, μαμά!

Σάν πουλί πέταξε κι ἔφτασε στό σπίτι τοῦ παποῦ Ἀλέκου. Τόν βρῆκε μόνο καί κακόκεφο. Πάσχα σήμερα χωρίς τά παιδιά του... Ἡ Πασχαλίνα τόν χαιρέτησε. Χωρίς πολλά λόγια τοῦ εἶπε πώς εἶναι καλεσμένος στό πασχαλινό τους τραπέζι, πώς θέλουν νά βοηθήσει

κι εκείνος στό ψήσιμο τοῦ ἀρνιοῦ. Βούρκωσαν τά μάτια τοῦ κ. Ἀλέκου. Δέν τό περίμενε, δέν πίστευε σι' αὐτιά του.

- Ἔλα, παππού, μήν ἀργεῖς, ἐπέμενε ἡ Πασχαλίνα. Πρέπει νά ψήσουμε τό ἀρνί.

Σηκώθηκε ὁ κ. Ἀλέκος καί ἐτοιμάστηκε. Φτάσανε μαζί μέ τήν ἐγγονή του στό σπιτί. Μπήκαν στήν αὐλή κι ἐκεῖ κοντοστάθηκε, καθώς εἶδε τήν κόρη του. Ἦ κ. Ἐλένη τόν κοιτάζε στά μάτια.

- Συγχώρεσέ με, κόρη μου, πού σέ στενοχώρεσα, εἶπε ὁ κ. Ἀλέκος καί δάκρυα κυλοῦσαν ἀπ' τά μάτια του. Σέ ἀδίκησα.

- Συγχώρεσέ με κι ἐσύ, πατέρα, ἀπάντησε ἡ κ. Ἐλένη καί τόν ἀγκάλιασε. Ἄς ξεχάσουμε αὐτά πού μᾶς λύπησαν! **Σήμερα εἶναι Πάσχα, εἶναι χαρά,** ἔτσι δέν εἶναι Πασχαλίνα;

- Ναί. Σήμερα ὁ Χριστός μας ἀναστήθηκε κι ἔφερε τή χαρά Του σέ ὄλους.

- Ἔλα, πατέρα, φώναζε στόν κ. Ἀλέκο κι ὁ γαμπρός του. Σέ περιμένουμε νά μᾶς βοηθήσεις στό ψήσιμο.

- Μετά χαρᾶς, παιδιά μου! Τέτοιο Πάσχα, ἀλήθεια, δέν τό περίμενα φέτος.

- **Χριστός ἀνέστη!** φώναζε ἡ Πασχαλίνα.

- **Ἀληθῶς ἀνέστη!** ἀπάντησαν μαζί ὁ παππούς καί ἡ κ. Ἐλένη καί χαμογέλασαν.

Τό ἔβλεπαν πιά, τό ζοῦσαν πώς σι' ἀλήθεια ἀναστήθηκε ὁ Χριστός, Αὐτός πού φέρνει τή χαρά, τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη σίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων.

Τά δῶρα τῆς Ἀνάστασης

Μήπως καταλάβετε, παιδιά, ποιά εἶναι τά δῶρα τοῦ ἀναστημένου μας Χριστοῦ;... Ναί, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη! Δῶρα πού τά ἐπιθυμοῦν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι. *(Μποροῦμε νά παρουσιάσουμε τίς*

τρεις λέξεις - “δώρα” γραμμένες -τήν καθεμιά- πάνω σε τρία ὁμορφα κουτιά μέ περιτύλιγμα).

Ὁ Χριστός μέ τήν ἀνάστασή Του μᾶς βεβαίωσε ὅτι εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός. Καί ἀφοῦ εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός εἶναι παντοδύναμος. Ἔχει τή δύναμη νά μαλακώνει τίς σκληρές καρδιές -ὅπως συνέβη μέ τήν κ. Ἑλένη. Ἔχει τή δύναμη νά διώχνει τή λύπη, τήν ἀδικία, τήν κακία, πού τόσο ταλαιπωροῦν τή ζωή τῶν ἀνθρώπων.

Πόσο εὐτυχισμένες θά ἦταν ὅλες οἱ οἰκογένειες, ἂν εἶχαν γιά σύμβουλο καί ὁδηγό στή ζωή τους τόν Χριστό! Δέν θά ὑπῆρχαν τσακωμοί, κακίες, παρεξηγήσεις καί ἐχθρότητες μεταξύ μας. Πόσο ὁμορφος θά ἦταν ὁ κόσμος μας, ἂν ὅλοι πιστεύαμε καί ἀγαπούσαμε τόν Χριστό! Δέν θά ὑπῆρχαν πόλεμοι ἢ φτώχεια.

Ἄς παρακαλέσουμε, παιδιά, τόν ἀναστημένο Κύριό μας νά μᾶς κρατᾷ κοντά Του μέσα στήν Ἐκκλησία Του, γιά νά μᾶς χαρίζει πλούσια καί τά ἀναστάσιμα δώρα Του: τή χαρά, τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη Του.

**Ὁ Χριστός εἶναι πού δίνει
τή χαρά καί τήν εἰρήνη,
τήν ἀγάπη στήν καρδιά,
δώρα πλούσια, ἀκριβά.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Σταυρόλεξο: «Τά δώρα τῆς Ἀνάστασης».
2. Προτεινόμενα παιχνίδια: α) «Τό δωράκι πάει περίπατο»,
β) «Μικρό, μεγάλο καλάθι».
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.